

Ово је слет као за Тита. У ком уставу пише да се организују овакве инаугурације. Ко ће ово да плаћа? - драо се пре 13 година неки тип испред главног улаза у Скупштину Србије.

Толико се драо да је о том догађају писала и Политика, јер како не приметити човека који се уочи инаугурације Бориса Тадића за председника интензивно драо и предлагао: Позов'те хор да пева "Друже Тито ми ти се кунемо!"

Носио је мајицу са ликом Војислава Шешеља и нико га није узимао за озбиљно, јер је његова појава у то време углавном коментарисана ко када је оно Илија Чворовић грешком усликао неке клинце током ухођења подстанара.

- Ово су неки чобани, будале! - коментарисао би поштен свет пре 13 година када би угледао појаву оног неког типа што се интензивно драо и његових пајтоса, који сви заједно, истина, нису толико личили на чобане, колико на оне друге.

Али, ко се у то време уопште надао да ће у Србији икада "неки чобани, будале" доћи на власт?

Прошле недеље су, пак, почеле да стижу позивнице за инаугурацији оног типа што се пре 13 година драо испред улаза у Скупштину Србије: "Ово је слет као за Тита. У ком уставу пише да се организују овакве инаугурације. Ко ће ово да плаћа? Позов'те хор да пева Друже Тито ми ти се кунемо!"

Позивнице су стизале помало необично. Председници оба новинарска удружења добили су их два сата пре почетка инаугурације. Да после не кажу да их нису добили, него да морају да кажу да нису стигли.

Један колега, познати естрадни новинар похвалио се на Фејсбуку да је тог истог дана, али ујутру, на спектакуларан начин добио позивницу: "Када ме је данас у 7,55 позвао љубазни глас Марије из Кабинета Председника Србије, са обавештењем да ми требају уручити позивницу за свечани пријем Њ.Е. господина Александра Вучића са супругом, који ме са задовољством позивају на вечерашњу инаугурацију, па ми курир донесе кући позивницу за непуних сат времена... Остаје ми само да задовољно занемим и осетим се важним!? Мој стари пријатељ Аца Вучић, више пута гост мојих емисија..., постаје председник Србије и позива ме на своју прославу. Каква по част!"

Мој случај је био потпуно био другачији: када ме ни до 18.00, када је почела инаугурација, није позвао љубазни глас Марије из Кабинета Председника Србије са обавештењем да ми требају уручити позивницу за свечани пријем Њ.Е. господина Александра Вучића са супругом, остало ми је само да задовољно занемим и осетим се важним.

Аца Вучић, више пута јунак мојих колумни у свим инкарнацијама, постаје председник Србије и не позива ме на своју прославу. Каква почаст!

Дража Петровић: Неки чобани, будале